

at konstatere en Mindreudgift paa ca. 200 000 Kr.

De af det ærede Medlem Hr. Sundbo fremsatte Udtalelser om Danmarks Repræsentation i Udlandet og dens Arbejde kan forstaaes saaledes, at det ærede Medlem er af den Opfattelse, at der er et skarpt Skel mellem det Arbejde, der udføres af de diplomatiske Udsendinge, og det, der udføres af de konsulære. Bortset fra de rent politiske Anliggender, med Hensyn til hvilke vi i øvrigt ofte har faaet gode Haandsrækninger af vore Generalkonsuler, eksisterer en saadan Adskillelse ikke. Efter Verdenskrigen udviklede Forholdene sig overalt saaledes, at Regeringerne i højere Grad end hidtil greb og endnu griber regulerende ind i Erhvervslivet, og at Varetagelsen af de erhvervmæssige Interesser som Følge deraf nødvendiggør Forhandlinger med Centraladministrationen i vedkommende Land. Saadanne Forhandlinger med Centraladministrationerne, det vil altsaa sige i første Række de vedkommende Landes Udenrigsministerier, kan hovedsagelig kun føres af Gesandter, og ogsaa overfor private kan Gesandter i Kraft af deres særlige Position optræde med større Vægt i Anliggender, som berører danske Undersaatters Interesser. Disse Synspunkter, der i øvrigt var grundlæggende ved Ministeriets Omordning i sin Tid og senere har holdt Stik, gjorde, at man dels gav en Del nye Poster diplomatisk Karakter, dels ændrede tidligere konsulære Poster til diplomatiske. Næst, at man ud fra dette Synspunkt har ment ved en saadan Ordning at kunne varetage danske Erhvervsinteresser paa den mest effektive Maade, har man kunnet imødekomme Ønsker fra enkelte Landes Side om gensidig diplomatisk Repræsentation, hvilket utvivlsomt har været frugtbringende ved den derved skabte intimere Forbindelse mellem Landene. Ligesom min Forgænger i disse Dage for et Aar siden maa ogsaa jeg nu svare det ærede Medlem Hr. Sundbo, at der ikke er synderlig stor Forskel paa, hvad det koster at have en Gesandt, og hvad det koster at have en Generalkonsul. Selve Lønnen er, som det ærede Medlem selv har oplyst, den samme paa de af det ærede Medlem særlig fremdragne Poster; muligvis, men ikke helt afgjort, kan Opholdstillæget sættes noget lavere for en Generalkonsul end for en Gesandt. Men ved at erstatte Gesandten med en Generalkonsul svækkes vor Repræsentant i sin Kontakt med store og indflydelsesrige Kredse i Erhvervene og med de andre Landes Gesandter. Dette

sidste er et meget vigtigt Punkt; Samkvem med de andre Landes Gesandter i Retning af Mulighed for at opnaa Informationer er saa vigtigt, at det ganske afgjort vilde være daarlig Økonomi at foretage en saadan Forandring for at spare et mindre Beløb paa Opholdstillæget. Naar der henvises til offentliggjorte Beretninger, vil jeg gerne bemærke, at disse ikke har givet og ikke kan give noget virkeligt Billede af Omfanget af det Materiale, som tilvejebringes. Saadanne offentliggjorte Beretninger, der almindeligvis kun omfatter mere generelle Synspunkter, er kun tænkt som værende rent orienterende og en Forløber for de mere detaillerede Undersøgelser, der foretages, dels paa eget Initiativ, dels paa direkte Foranledning af interesserede Parter, hvad enten disse er store Organisationer, mindre Sammenslutninger eller Enkeltvirksomheder. Resultater af saadanne Arbejder, der mere direkte vil kunne paavises, finder ret naturligt ikke Vej til den store Offentlighed. I stor Udstrækning maa Arbejdet for vort Lands Vedkommende støtte sig paa de mange Valgkonsuler, ulønnede Konsuler, i Betragtning af, at vi nu ikke som mange andre Lande har Raad til at ansætte saa mange lønnede Tjenestemænd i Udlandet, og vi søger at udnytte dette Apparat dels ved at bibringe Valgkonsulerne det til Varetagelse af de danske Erhvervsinteresser nødvendige Kendskab til Forholdene herhjemme, dels ved gennem direkte Samarbejde med de enkelte Repræsentationer at tilvejebringe Oplysninger og Materiale angaaende rent konkrete Emner. Tilrettelægnings af en saadan Vekselvirkning tager Tid, men Erfaringen viser, i hvor høj Grad der kan høstes Fordel af et maaltbevidst Arbejde paa dette Omraade.

Jeg finder i denne Forbindelse Anledning til at fremhæve et Forhold vedrørende Rekruteringen af vore Valgkonsuler, som rummer et Symptom paa en glædelig Udvikling, nemlig dette, at vi, som Aarene gaar, bliver i Stand til at ansætte flere og flere danske Statsborgere i disse Stillinger. Som bekendt er Forholdet det, at vi, naar et Valgkonsulat bliver vakant, eller vi opretter et nyt, naturligvis, som det ogsaa er bestemt i Artikel 8 i vore Konsulers Instruktion, under lige Kvalifikationer blandt Ansøgerne foretrækker en dansk Statsborger fremfor et fremmed Lands Undersaat. Naar det nu er saaledes, at vi i stigende Grad kan ansætte danske Statsborgere, er det et Bevis og et glædeligt Bevis paa, at vore udvan-